И З В Е Ш Т А Ј

са студијског путовања „**Поклонимо се сенима кнегиње Милице“**“ које је реализовано у понедељак, 26. јуна 2018. године, у **манастиру Љубостиња, Трстеник**

На пут ка манастиру Љубостиња, у понедељак, 26. јуна 2018. године, упутило се 11 наставника ОШ „Бранко Радичевић“ Вранеши:

1. Нена Пековић
2. Маја Гочанин
3. Љиљана Трифуновић
4. Светлана Марковић
5. Јелена Мајкић
6. Срђан Чеперковић
7. Мирјана Дугалић
8. Милан Марковић
9. Милисав Краговић
10. Весна Црноглавац и
11. Катарина Романов.

Договор је био да се у 10h окупимо у порти средњовековне светиње.

Наш долазак је био најављен неколико дана пре одласка. На улазу нас је сачекала мати Ангелина, игуманија манастира, која нам је пожелела добродошлицу и упутила нас на човека који нам је испричао веома занимљиву причу о историјату овог лепог здања:

Манастир Љубостиња је смештен у долини мале, планинске, реке – Љубостињске реке. Овај манастир са црквом Успења Богородице подигнут је у 14. веку. Задужбина је српске кнегиње Милице и један је од најзначајнијих споменика моравске школе. Управо овде свој вечни мир је и пронашла супруга кнеза Лазара (монашко Евгенија, на левој страни од улаза у манастир), заједно са својом нераздвојном пријатељицом Јефимијом (световно Јелена, на десној страни од улаза), женом Угљеше Мрњавчевића (и првом српском песникињом), које су се са осталим удовицама након косовског боја овде замонашиле.

За време Кочине буне, управо је из овог манастира народ позван на устанак. Након пропасти буне, Турци су запалили манастир да би се осветили Србима. Тада је већина фресака уништена. Такође, тада је пронађена и тајна ризница која је била сакривена у манастирском зиду иза иконе у којој је кнегиња Милица скривала своје благо. Међу опљачканим благом налазила се и круна кнеза Лазара, која се данас чува у Истамбулу. Манастир слави Преображење, 19. август, као славу овог светог места.

Било нам је дозвољено да провиримо у скривени тунел, а откривена нам је и тајна манастирског прага.

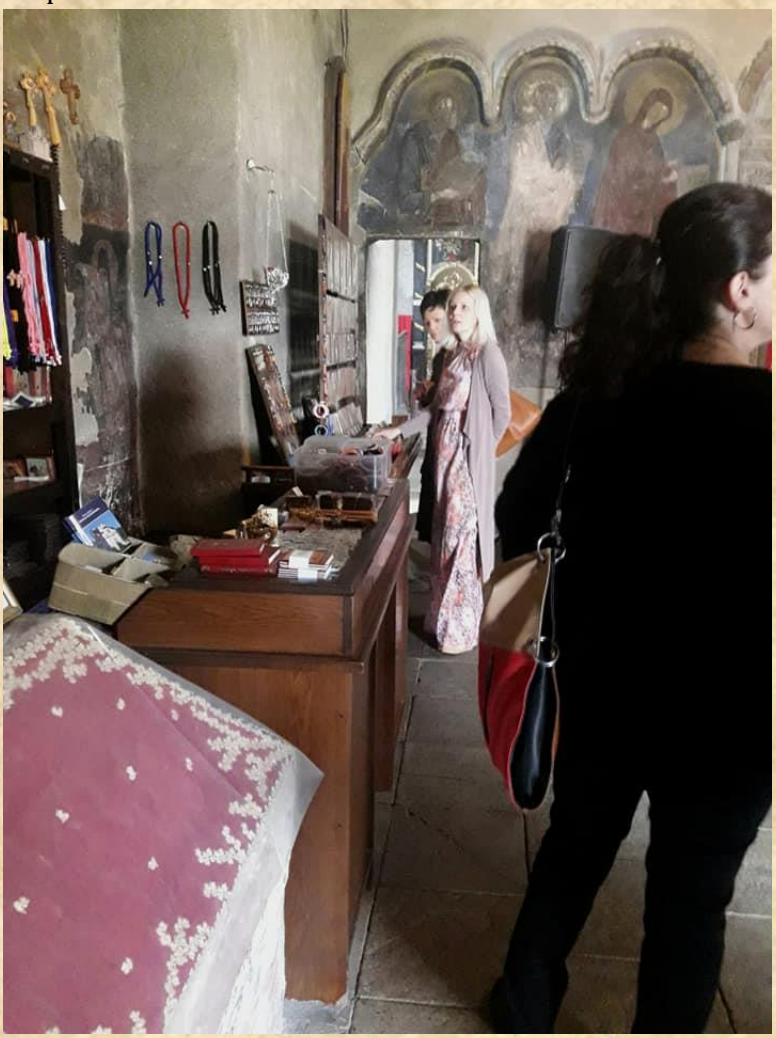

Обишли смо порту и конаке и на кратко уживали у миру и тишини.

Настављамо путем према Врњачкој Бањи, возећи се левом обалом Западне Мораве.

Застајемо код ресторана „Вилиндар“.

Уз освежење и пријатан разговор, брзо је стигло време за полазак даље.

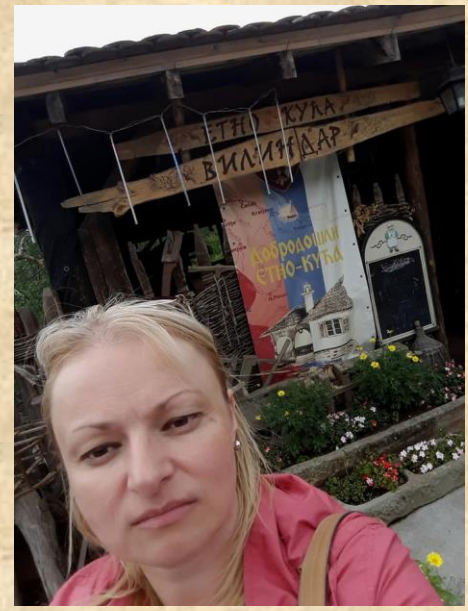

У ресторану „Вир“, у Врњачкој Бањи, сакечало нас је пријатно особље и договорени ручак.

Дружење је трајало до касних поподневних сати.